

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: פולק	שם פרטי: הירש
----------------	---------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: פולק		בלועזית Poliak		שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: הירש		בלועזית Hirsh		מין: / ז / נ תאריך לידה: 9.9.1933
מקום לידה (ישוב, מחוז): זגוריצה		בלועזית Zgouritsa		ארץ לידה: רומניה
שם פרטי של האב: יוסף		שם פרטי ושם נעורים של האם: פייגה בילינקה		
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):		שם נעורים של האישה:		
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה (ישוב, מחוז): זגוריצה		בלועזית Zgouritsa		ארץ המגורים: רומניה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:		מקצוע לפני המלחמה:		חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): ברשד באוקראינה				
האם היית בגטאות? אילו ומתי? גטו ברשד באוקראינה				
האם היית במחנות? אילו ומתי?				
מקום השחרור: גטו ברשד		תאריך השחרור: _ _ / _ _ / _ _		
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?		לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?		
מקומות/מחנות בדרך לארץ:		שנת העליה: 1973		שם האנייה: (אם עלה בדרך הים)

נא ספרי על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

נולדתי ליוסף ופייגה. הייתי הילד השישי, ואחריי נולדו עוד שני ילדים. חיינו בזגוריצה, אבא עבד במאפיה ואמא טיפלה בנו בבית. תמיד היה חסר לנו אוכל, אבל בסך הכול הסתדרנו, וחיינו בצניעות רבה עד שנת 1939.

נא ספרי על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביודנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקאציה למרכז ברית המועצות):

בשנת 1939 גורשנו ע"י הגרמנים לגטו ברשד שבאוקראינה. שם שהינו בשנים 1941-1944. כולנו גרנו בחדר אחד. כל אחד מהאחים עבד במקצוע כלשהו. בשנה הראשונה חמישה מבני משפחתי, בהם שני אחים ואחות, אבא וסבתא שלי, נפטרו ממחלות ורעב. בסוף שנת 1943 התחלתי לעבוד כרועה פרות במושב בירליבקה. תמורת העבודה הייתי מקבל לחם או תפוחי אדמה, והייתי מביא את האוכל למשפחתי. בשלב הזה כבר לא הייתה גדר סביב הגטו, כיוון שהרוסים התקרבו לאזור. בשנת 1944 הגיעו הרוסים ושחררו אותנו. חזרנו לביתנו ברגל מרחק של מאה ק"מ.

נא ספרי על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

הגענו לזגוריצה ולא הייתה שם תעסוקה, ועברנו לצ'רנוביץ שבאוקראינה. שם אמא שלי עבדה בנקיון הרחוב. שם למדתי לימודי ערב במשך שמונה כיתות, ובמהלך היום עזרתי לאמא שלי. בשנת 1947 התחלתי לעבוד במשך הימים במפעל תפירה. בשנת 1951 התגייסתי לצבא האוקראיני ושירתתי עד שנת 1955. בתקופה זו לא הייתי אפילו פעם אחת בבית. כשחזרתי הביתה לא היה שם מקום. התחתנתי עם דורה, שאותה פגשתי במפעל התפירה, בשנת 1955. נולדו לנו שני בנים, אלכס ויגור, האחד בשנת 1957 והשני בשנת 1961. החיים באוקראינה היו קשים מאוד כלכלית והייתה אנטישמיות חזקה מאוד.

נא ספרי על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

בשנת 1973 עלינו אני, אשתי דורה והילדים לארץ מאוקראינה. הגענו לבית שמש, ואחרי שמונה ימים התחלתי לעבוד ביציקות "מנועי בית שמש". שם עבדתי בשנים 1973-1992 ואז יצאתי לפנסיה. בעבודה הייתי מרוצה מאוד וקיבלתי שם ארוחות בוקר וצהריים. אשתי עבדה בנחל שורק במפעל צבאי. אחרי תקופה מסוימת כבר הצלחנו לחסוך כסף, וקנינו בית ברחובות. בינתיים הבנים גדלו והתחתנו. לאלכס נולדו שלושה ילדים וליגור שני ילדים. אחרי שעליתי לארץ, עזרתי לאחיות שלי לעלות, והן נפטרו בגיל צעיר יחסית באשדוד.